

[Landbrugsministeren.]

I § 1 foreslaas der indført en Bestemmelse om, at der stilles et Beløb af 100 000 Kr. til Kommissionens Raadighed som Driftskapital.

§ 2 indeholder en ikke uvigtig Ændring. Hidtil har det været saaledes, at alt Arbejde til Fremme af en hensigtsmæssig Jordfordeling i Sønderjylland er foregaaet fuldkommen frivilligt fra de paagældende Landmænds Side. Det har imidlertid efterhaanden vist sig meget svært at faa gennemført denne i og for sig meget nødvendige Reform, idet det ret ofte gaar saaledes, at selv om Planen er nødvendig og fordelagtig, modsætter nogle sig den alligevel, med det Resultat, at hele Foretagendet stranded. Det foreslaas derfor nu, at der i Modsætning til tidligere indføres en Bestemmelse om, at man kan tvinge enkelte til at gaa med til en saadan Plan, naar det store Flertal ønsker den og mener, den er rigtig, og Kommissionen, som har Sagerne til Behandling, ogsaa finder den rigtig. Det hedder i § 2:

„Naar der paa Foranledning af Lodsjeere med Kommissionens Bistand er udarbejdet Plan for en hensigtsmæssig Jordfordeling, der har fundet Tilslutning hos 75 pCt. af Lodsejerne, der tillige maa eje over 75 pCt. af Værdien af den Jord, som skal inddrages under Jordfordelingen, kan Kommissionen, naar den skønner, at hver enkelt af de Lodsejere, som ikke har givet Tilslutning til Planen, efter denne faar et Jordtilliggende, der i Værdi svarer til, hvad han hidtil har haft og af lige saa god Beliggenhed og med tilfredsstillende Adgangsforhold, beslutte, at Sagen skal gennemføres, og afsige Kendelse herom.“

Jeg tror, at det vilde være rimeligt, om man havde nedsat den Procent, som skal til, for at der kan afsiges en Kendelse i Sagen, da det maaske vil blive noget vanskeligt i alle Tilfælde at opnaa saa stor en Procent som den, der her er Tale om, og jeg havde derfor foreslaaet, at man kunde nøjes med 66 pCt., men i Folkeetinget har man ændret denne Procent til 75. Det betyder selvfølgelig, at der kan komme Tilfælde, hvor Sagerne af den Grund maa standses. Jeg tror dog, at selve Paragraffens Tilstedeværelse vil betyde, at Sagerne Behandling lettes ganske betydeligt i Forhold til tidligere.

Det foreslaas endvidere, at de af Kommissionen afsagte Kendelser skal kunne indankes for en overordnet Kommission. Denne overordnede Kommission skal bestaa af en af Landbrugsministeren udnævnt Dommer som Formand og to andre

Medlemmer. De sidstnævnte Medlemmer skal ligeledes vælges af Ministeren, men efter Indstilling henholdsvis af Fælleslandboforeningen for Nordslesvig og af De samvirkende sønderjyske Husmandsforeninger.

Dernæst foreslaas det, at en Række af de Omkostninger, som følger med de paagældende Foranstaltninger, Papiromkostninger o. lign., afholdes af Statskassen, for at man derigennem kan bidrage til, at Landboerne bliver endnu mere villige til at benytte sig af Loven.

Ifølge Lovforslagets § 4 stilles der et Beløb af 500 000 Kr. til Raadighed til Udlaan til Landmænd, som i Anledning af en stedfunden Jordregulering udflytter Ejendommens Bygninger, eller, undtagelsesvis, foretager Tilbygning til disse, for saa vidt saadanne Foranstaltninger anbefales af den nedsatte Kommission. Disse Laan maa højst andrage 10 000 Kr. i hvert enkelt Tilfælde. De kan ydes uopsigeligt i indtil 10 Aar med en Rentefod af 4 pCt. og skal være fuldt tilbagebetalt inden 30 Aar efter deres Udbetaling. Laanene kan ydes afdragsfrit i 5 Aar; de nærmere Regler for Tilbagebetalingen fastsættes i øvrigt for hvert enkelt Laan under Hensyn til dettes særlige Forhold. Det foreslaas endvidere, at der kun kan gives Laan, for saa vidt Ejendomsskyldværdien ikke overstiger 40 000 Kr. I de Tilfælde, hvor der kan blive Tale om Oprettelse af nye Ejendomme ved en saadan Jordfordeling, overlades Oprettelsen af disse til den almindelige Lovgivning om Oprettelse af mindre Landbrug. Dette staar ogsaa i Modsætning til det tidligere gældende, idet Kommissionen tidligere selv varetog denne Opgave. Man har ment det rigtigt at samle og forenkle Udstykningsopgaverne paa den Maade, at de kommer til at ligge samstedts, hos Jordlovsudvalget.

Endelig foreslaas det, at Lovens Gyldighed ophører ved Udgangen af 1939. Det er mit Haab, at denne Bestemmelse maa medføre, at Landboerne i Sønderjylland gør sig klart, at hvis de ønsker at faa gennemført en hensigtsmæssig Jordfordeling, maa det ske i et lidt hurtigere Tempo end hidtil. Det er en saa absolut Betingelse for at kunne drive et moderne dansk Landbrug, at man har en hensigtsmæssig Jordfordeling, at det ikke kan nytte noget at vedblive at trække Sagen ud i Aarevis. Jeg tror, at en Bestemmelse i Loven, vedtaget her i Rigsdagen og gaaende ud paa, at Lovens Gyldighed ophører efter et bestemt Tidsrum, saa at de ikke helt smaa Begunstigelser, det offentlige her giver de